

چکیده

تحقیق حاضر به بررسی تأثیر به کارگیری آهنگ و ترانه بر درک شنیداری زبان آموزان ایرانی سطح پیش متوسط پرداخته است. پرسش اصلی که پژوهش حاضر سعی در پاسخ به آن داشت این بود که آیا به کارگیری آهنگ و ترانه بر پیشرفت درک شنیداری زبان آموزان ایرانی سطح پیش متوسط مؤثر است یا نه. برای یافتن پاسخ به پرسش مذکور ۴۸ زبان آموز سطح پیش متوسط از آموزشگاه زبان ستاره واقع در شفت، در این پژوهش شرکت کردند و از طریق آزمون تعیین سطح آموزشگاهی و از میان ۸۰ زبان آموز به طور تصادفی انتخاب شدند و به سه گروه، یک آزمایشی و دو گواه (هر کدام ۱۶ نفر) تقسیم گردیدند. سپس پیش آزمون درک شنیداری انگلیسی از هر سه گروه به عمل آمد و به دنبال آن هر سه گروه در معرض ۸ جلسه تدریس درک شنیداری با استفاده از آهنگ و ترانه بطور همزمان (گروه آزمایشی)، فقط آهنگ (گروه گواه اول) و فقط ترانه (گروه گواه دوم) قرار گرفتند. پس از آن از هر سه گروه پس آزمون درک شنیداری به عمل آمد و داده های بدست آمده از طریق نرم افزار SPSS و روش تحلیل آمار ANOVA به همراه تست Scheffe جهت مقایسه میانگین نمرات گروه آزمایشی و گروه های گواه (۱ و ۲) در پس آزمون و همچنین میزان پیشرفت از پیش آزمون به پس آزمون در گروه آزمایشی از طریق آزمون تی زوجی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و نتیجه گرفته شد که درک شنیداری در اثر تدریس آهنگ و ترانه بطور همزمان، بهبود می یابد.